

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 461/2017-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudov Marianny Mochnáčovej a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja [REDACTED], zastúpených advokátom [REDACTED], advokátska kancelária, [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 65/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDACTED] a [REDACTED] **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 461/2017-10 z 20. septembra 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], obaja [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 65/2015.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom Okresným súdom Pezinok (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 169/2011 sa sťažovatelia v procesnom postavení žalobcov domáhali od žalovanej zaplata sumy 16 056,72 € z titulu náhrady „... za to, že ako podieloví spoluvlastníci nemohli v dôsledku konania žalovanej užívať nehnuteľnosti, ktoré s ňou majú v podielovom spoluvlastníctve, v rozsahu ich spoluvlastníckeho podielu“. Okresný súd v tejto veci rozhodol medzitimným rozsudkom sp. zn. 10 C 169/2011 zo 17. októbra 2014, ktorým „... uznal nárok sťažovateľov čo do základu za opodstatnený“. Z dôvodu odvolania podaného žalovanou bola vec postúpená krajskému súdu, ktorý vo veci konal pod sp. zn. 6 Co 65/2015, pričom podľa sťažovateľov krajský súd aj napriek ich opakovaným urgenciám konal v tejto veci s neodôvodnenými prietahmi, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu stavu ich právnej neistoty.

3. Vzhľadom na uvedené sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 65/2015 porušené bolo.

2. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie každému v sume 3.000,- Eur (slovom tri tisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. *Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] trovy konania v sume 374,80 Eur (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiat centov) na účet ich právneho zástupcu, advokáta [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci za krajský súd písomne vyjadril jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV 476/2017 z 26. októbra 2017 a k vhodnosti ústneho pojednania veci sa právny zástupca sťažovateľov vyjadril listom z 9. októbra 2017.

4.1 Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení tiež uviedol:

«Predmetná vec Okresného súdu Pezinok sp. zn. 10 C/169/2011 bola na Krajský súd v Bratislave predložená do odvolacieho konania a pridelená na rozhodnutie dňa 10.02.2015... vo veci rozhodol dňa 28.04.2017.

... uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co/65/2015-258 zo dňa 28.04.2017 spĺňa všetky náležitosti, vyplývajúce z ustanovenia § 393 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Poukázal tiež nato, že senát 6Co v novom zložení konal vo veci sp. zn. 6Co/65/2015 bez prietahov. Súdny spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 10 C/169/2011 spolu s uvedeným uznesením odvolacieho súdu bol označenému okresnému súdu vrátený dňa 05. 05. 2017...

Neobstojí námietka sťažovateľov v sťažnosti, že konanie na Krajskom súde v Bratislave je „poznačené“ závažnými prietahmi už od januára 2015, kedy žalobcovia podali vyjadrenie k odvolaniu. Vec bola na Krajský súd v Bratislave, ako je to v predchádzajúcom texte uvedené, podaná dňa 10.02.2015 a len od tohto dátumu mohol a mal povinnosť odvolací súd vo veci konať. Navyše, odvolací súd nezodpovedá za prietahy na súde prvej inštancie, t. j. od 06. 06. 2011 do 10. 02. 2015.»

4.2 Právny zástupca sťažovateľov vo svojom vyjadrení k vhodnosti ústneho pojednávania uviedol:

„... súhlasím s upustením od ústneho pojednávania.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základných práv a práv zaručených v ústave a dohovore.

II.

6. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Pri prerokovaní prijatej sťažnosti sťažovateľov ústavný súd z vyjadrenia krajského súdu zistil, že v sťažovateľmi namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 65/2015 krajský súd vo veci odvolania žalovanej rozhodol uznesením z 28. apríla 2017, ktorým zrušil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom predmetné uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľom doručené 10. augusta 2017. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že aj keď minimálne od 10. augusta 2017, keď už mali sťažovatelia vedomosť o tom, že krajský súd už vo veci nekoná a odvolacie konanie bolo skončené, teda pokiaľ ide o postup krajského súdu, bol stav ich právnej neistoty už odstránený. Sťažovatelia napriek tomu tento postup krajského súdu namietali sťažnosťou podanou ústavnému súdu až 31. augusta 2017, t. j. podali sťažnosť ústavnému súdu v čase, keď už krajský súd nemohol ovplyvniť plynulosť priebehu konania, a teda ani porušiť sťažovateľmi označené práva, pretože rozhodnutím vo veci samej krajský súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie ich právnej neistoty v konaní pred odvolacím súdom. Ďalšie úkony alebo postupy už krajský súd v tomto štádiu nemohol vykonávať, a preto bolo potrebné vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha krajského súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

8. V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

9. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

10. Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd sťažnosti sťažovateľov nevyhovел, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

11. Keďže nebolo zistené porušenie sťažovateľmi označeného základného práva zaručeného v ústave a práva zaručeného v dohovore, ústavný súd už nerozhodoval ani o sťažovateľmi uplatnenom nároku na priznanie im primeraného finančného zadosťučinenia a úhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2017